

Scénář k rozhlasové reportáži: Marta Vančurová

Název: Marta

Autorský tým: Dominik Kindl, Emma Stadtherrová, Eleanor Milfaitová, Matouš Štěrba

Pedagogické vedení: Mgr. Bc. Martina Svobodová, Mgr. Kamila Nováková

Škola: ZŠ Ústí nad Labem, Vojnovičova 620/5

Emma:

Marta Vančurová se narodila v 50. letech a po roce 1968 nemohla studovat a vykonávat vysněné povolání učitelky.

Dominik:

Marta Maturovala v roce 1970. Začala normalizace.

Pamětnice M. Vančurová:

8:01 – 8:03

Ono to bylo hrozně všechno plíživý – stříh

8:33 – 8:36

...a já jsem se nedostala na vysokou školu.

Emma:

Co se Vám vybaví pod pojmem státní bezpečnost.

Pamětnice M. Vančurová:

8:44 -8:47

No, s tou jsem měla bohužel osobní zkušenost.

Emma:

Martu vyšetřovali v Bartolomějské ulici, byla 48 hodin ve vazbě, protože se setkávala se členy nepovolené církve.

Pamětnice M. Vančurová:

9:18 – 9:21

Principy stvoření se to tehdy nazývalo.

9:23 -9:24

... STB tu sektu sledovalo – stříh

9: 28 – 9:29

...a jenom čekalo, - *stříh*

9:34 – 9:36

..., aby spadla klec.

Dominik:

Proč jste do té sekty vlastně vstoupila?

Pamětnice M. Vančurová:

10:30 – 10:35

Komunismus byl mrtev, že jo, a já jsem hledala nějaký smysl života.

Emma:

Martu vyšetřovali v Mostě, ale díky tomu, že vypovídala – *stříh*

Pamětnice M. Vančurová:

11:42 – 11:45

...Nevím, neznám, nepamatuju se, nebyla jsem tam – *stříh*

Emma:

...si s ní nevěděli rady a předali ji do Prahy.

Dominik:

Takže něco jako máte právo nevypovídat. Cokoli řeknete může a bude u soudu použito vůči vám.

Dominik:

V roce 1973 dostala podmínku. Lidé souzeni mimo Prahu šli do vězení. Důstojník STB však chtěl vytvořit druhý případ, aby mohl odsoudit členy nepovolené církve jako recidivisty.

Emma:

V té době našla Marta konečně práci v dětském domově.

Pamětnice M. Vančurová:

14:20 – 14:27

Vyšetřující důstojník nelenil a přijel pro mě, když byla pedagogická rada v tom dětském domově.
– *stříh*

14:29 – 14:35

.... Prostě chtěli za každou cenu zrušit jakýkoliv dobrý zaměstnání, který člověk měl.

Dominik:

Martu odvezli do vyšetřovací vazby v Hradci Králové, kde byla dva dny bez vody a jídla.

Pamětnice M. Vančurová:

21:43 – 21:58

Chtěli mě opravdu předvést a už definitivně zavřít, protože jsme už byli recidivisté. Ale asi se ptáte, za co to bylo, ale ono fakt už nebylo za co, protože všechny materiály já už jsem měla buď v květináči. Dvojitém. - *střih*

22:02 – 22: 09

...A Bibli už mi dávno sebrali. Nikdy nevrátili. A ten byl vycucanej z prstu, ten proces.

Dominik:

Co je to ten dvojitý květináč?

Pamětnice M. Vančurová:

22:47 – 22:50

Vyrobili jsme si na květináče truhlík. - *střih*

22:58 -23:20

...To byly dvě překližky, ale mezi nima byla vlnitá lepenka. A my jsme tu lepenku vydlabali a do toho jsme dávali ty materiály a zase jsme tam pak u lepenku vrátili, aby to nebylo vůbec vidět.

Dominik:

Pokud by STB našla materiály, Martě by hrozil soud za rozvracení republiky, a ne za maření státního dozoru nad církvemi.

Další soud proběhl v roce 1980. Dostala podmínku. Po revoluci začala pracovat ve Vzdělávacím centru Židovského muzea v Praze. Narodil se projekt Zmizelí sousedé.

Pamětnice M. Vančurová:

36:08–36:11

Je zajímavý, že přicházíte právě v rámci projektu – *střih*

36:18–36:21

...Příběhy našich sousedů. Že se vlastně jako by kruh uzavírá.

Dominik:

A máte nějaké celoživotní motto?

Pamětnice M. Vančurová:

37:48–37:52

Život je dar a musí se o něj bojovat. Ze všeho se vylízat, - *střih*

37:58–38:04

...vyjít z toho silnější a vážit si toho, co je.

